

Sygn. akt (...)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Magdalena Wojtasiewicz

Bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Otwocku

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2019 roku,

sprawy **D. S. (1) s. B. i A. z d. H., urodzonego (...) w P. ,**

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 30 sierpnia 2016 roku w O., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w kwocie 13 673,55 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i (...) na dane firmy (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

II. w dniu 21 października 2016 roku, w O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) z o.o. w kwocie 6 372,30 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z warunków multimedialnej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) zawartej na dane firmy (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

III. w dniu 3 września 2016 roku, w O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A w kwocie 11 756,16 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z warunków umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...), (...) i (...) zawartych na dane firmy (...) z siedzibą w O. ul. (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

IV. w dniu 18 lipca 2016 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika, co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A w kwocie 60 000,00 zł, przy podpisywaniu umowy pożyczki nr (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

orzeka:

- oskarżonego D. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w pkt. I - IV czynów z art. 286 § 1 k.k. i na tej podstawie wymierza mu za każdy z tych czynów kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu D. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 44 § 1 k.k. i art. 195 k.k. w orzeka przepadek dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/178/17/P pod poz. I na k. 149, wykazie dowodów rzeczowych nr II/245/17/P pod poz. I oraz wykazie dowodów rzeczowych nr III/288/17/P pod poz. 3-4 i zarządzić pozostawienie ich w aktach sprawy,

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w całości, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

D. S. (1) był zatrudniony przez M. L. w firmie (...) a C.(...) - (...) początkowo na umowę zlecenie, następnie na umowę o pracę. Do obowiązków D. S. (1) należało sprzątanie i tankowanie wypożyczanych przez firmę samochodów. W dniu 15 lipca 2016 roku D. S. (1) zostało wystawione zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, które zostało podpisane przez M. L.. Zgodnie z wystawionym zaświadczeniem D. S. (1) był zatrudniony w firmie (...) od 1 stycznia 2016 roku na czas nieokreślony z dochodem z trzech miesięcy wynoszącym 3995 złotych netto. Z zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach D. S. (1) w dniu 15 lipca 2016 roku udał się do siedziby banku (...), w J. przy ul. (...), gdzie złożył wniosek o pożyczkę numer (...) w kwocie 60 000 złotych. Po wprowadzeniu danych do systemu i sprawdzeniu danych z dowodu osobistego oraz informacji z BIK została przygotowana umowa kredytowa. W dniu 16 lipca 2016 roku D. S. (1) z pracownikiem banku (...) podpisał umowę pożyczki na kwotę 60 000 złotych. Tego samego dnia D. S. (1) otrzymał wnioskowane pieniądze w formie gotówkowej. Na poczet pożyczki D. S. (1) dokonał wpłaty kwot 1070,38 złotych w dniu 22 sierpnia 2016 roku, 13,62 w dniu 21 września 2016 roku oraz kwoty 200 złotych w dniu 5 stycznia 2017 roku. D. S. (1) nie dokonał spłaty pozostałej części pożyczki.

W dniu 30 sierpnia 2016 roku w (...) D. S. (1) z numeru (...) w formie T. sprzedaży złożył dwa zamówienia na zawarcie umów na usługi telekomunikacyjne na firmę (...) ul. (...). Zamówienia otrzymały numer (...) oraz (...) numer klienta 1. (...) z adresem dla doręczeń O. ul. (...). D. S. (2) w postaci dowodu osobistego, numeru REGON, NIP zostały sprawdzone przez pracownika (...). W dniu 1 września 2016 roku przygotowano zamówione, umowy wraz z telefonami, które na wskazany przez D. S. (1) adres została dostarczona za pośrednictwem kuriera firmy (...) w dniu 2 września 2016 roku. Dostarczający umowę kurier dokonał sprawdzenia danych z dowodu osobistego i zweryfikował, czy osoba na zdjęciu jest ta sama, która podpisuje umowę. D. S. (1) zawierając umowę z (...) dokonał zakupu telefonu H. (...) o numerze (...) za który zapłacił pierwszą ratę w kwocie 8,99 złotych. Wartość telefonu wynosiła 6148,77 złotych, oraz telefon marki S. (...) o numerze (...) o wartości 5999,01 płacąc pierwszą ratę w kwocie 599,00 złotych. W dniu 2 września 2016 roku zostały aktywowane numery abonenckie (...) oraz (...). D. S. (1) nie dokonał płatności za zakupione usługi telekomunikacyjne jak również nie zapłacił kolejnych rat za zakupione aparaty telefoniczne. W wyniku braku płatności powstała zaległość w kwocie 13673,55 złotych.

W dniu 3 września 2016 roku w salonie (...) w O., D. S. (1) za pośrednictwem telesprzedaży w (...) S.A za pośrednictwem konsultanta zawarł umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...), (...) i (...) na dane firmy (...) z siedzibą w O. ul. (...). W wyniku zawartych umów D. S. (1) zakupił trzy telefony marki S. (...) (...) o wartości 3619 złotych każdy, w cenie promocyjnej po 2302,56 złotych. W dniu 6 września 2016 roku D. S. (1) odebrał telefony w salonie (...), gdzie w obecności pracownika (...) po uprzednim okazaniu dowodu osobistego, podpisał umowy. Tego samego dnia nastąpiła aktywacja numeru (...). W dniu 15 listopada 2016 roku usługi dla D. S. (1) zostały wyłączone z powodu braku płatności.

W dniu 21 października 2016 roku w salonie (...) w O. przy ul. (...) pawilon (...) D. S. (1) zawarł ze spółką (...) multiumowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) na dane firmy (...). Po dokonaniu weryfikacji danych z dowodu osobistego oraz wyciągu z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczych, D. S. (1) podpisał umowę na mocy której otrzymał numer abonencki (...) oraz telefon marki S. (...) o numerze (...). D. S. (1) nie dokonał żadnej płatności z tytułu zawartej umowy, powodując straty na rzecz (...) w kwocie 6 372,30 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: E. A. (k. 126-127), W. B. (k. 137-138), I. S., O. S., P. S., D. G., D. K., E. B. i M. L. oraz dowodów z dokumentów w postaci k. 3-45 – dokumentacji z (...) (...) (k. 3-45), dokumentacji z (...)

(k. 53-87), dokumentacji z (...) Bank (...) (k. 105-114), dokumentacji z (...) Sp. z o.o. (k. 134-135), wydruku z NoeSad (k. 159, k. 206), informacji z K. (k. 170-171), dokumentacji P. (k. 180-190), dokumentacji (...) (k. 191-194), informacji z (...) (k. 198), opinii (k. 243-264, 295-315), wydruku Regon (k. 269) rejestru PESEL (k. 270-272), informacji z ZUS (k. 319), informacji z Urzędu Skarbowego (k. 322), informacji o karalności (k. 325-327), odpisu wyroku (k. 329).

Oskarżony D. S. (1) w toku przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka E. A., które w ocenie Sądu są jasne, spójne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek będąca specjalistą Sekcji Postępowań Wyjaśniających w (...) (...) opisała w jaki sposób została przez oskarżonego zawarta umowa na świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak też wskazała kiedy usługa została wyłączona w związku z brakiem płatności.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył relację świadka W.

B., która w ocenie Sądu jest jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek jest pracownikiem spółki (...) i w swojej relacji opisał przebieg zdarzeń związanych z zawarciem umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych, jak również wyłączeniem usługi w związku z brakiem płatności.

Na przyznanie waloru wiarygodności zasługiwały również zeznania świadka I. S., które w ocenie Sądu są jasne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek z ramienia spółki (...) opisała okoliczności związane z zawarciem umowy z oskarżonym, w tym również wyłączenia aktywacji usługi w związku z brakiem płatności.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka O. S., które są jasne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek w swojej relacji wskazała na okoliczności związane z zawarciem umowy pożyczki z oskarżonym, wskazując jakie kwoty zostały wpłacone na konto banku. Świadek podała również, że przeprowadzone postępowanie windykacyjne okazało się bezskuteczne.

W ocenie Sądu relacja świadka P. S. zasługiwała na przyznanie jej waloru wiarygodności, bowiem jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek z ramienia spółki (...) (...) zawierał z oskarżonym umowę i w swojej relacji przedstawił sposób weryfikacji danych klienta, jak też zawarcia umowy.

Relacja świadka D. G. także zasługiwała na przyznanie jej waloru wiarygodności, bowiem jest ona jasna, spójna. Świadek jako pracownik salonu (...), przekazywała oskarżonemu umowę i aparaty telefoniczne, które zamówił, wcześniej sprawdzając jedynie dane z dowodu osobistego. D. G. wskazała, że weryfikację danych podanych przy zawarciu umowy przeprowadzał pracownik, z którym była uzgadniana umowa, nie zaś osoba, która ją wydawała.

Zeznania świadka D. K. także zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności, są one bowiem jasne, adekwatne do udziału w sprawie. Świadek będący pracownikiem firmy kurierskiej (...) dostarczał umowę dla oskarżonego, wskazując również obowiązujące go procedury przy zawarciu umów. Z relacji świadka wynika, że nie było możliwości, aby umowa została dostarczona na inny adres niż wskazany jako adres dla doręczeń, bowiem zabraniały tego procedury.

Sąd walorem wiarygodności obdarzył także relację świadka E. B., uznając, że jest ona jasna, spójna, adekwatna do udziału w sprawie. Świadek była partnerką M. L. i wskazała, że przez krótki okres czasu dla M. L. pracował oskarżony D. S. (1), który odpowiadał za sprzątanie i tankowanie samochodów. Świadek podała również, że w pewnym momencie oskarżony wyjechał i już nie wrócił, obecnie nie ma także kontaktu z M. L..

Relacja świadka M. L. także zasługiwała na przyznanie jej waloru wiarygodności, świadek potwierdził, że zatrudnił D. S. (1) i podpisywał mu zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach, wskazane w zaświadczeniu wynagrodzenie, było zgodne otrzymanym przez oskarżonego.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał dowody z dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania, zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich wiarygodności

ani autentyczności, do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowym materiałem dowodowym pozwoliły na ustalenie pełnego i rzeczywistego przebiegu zdarzeń.

Istotnym dowodem z dokumentów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie były opinie biegłych z zakresu badania pisma ręcznego, z których wynika, że podpisy na zawartych umowach zostały nakreślone przez oskarżonego D. S. (1), zaś zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach zostało podpisane przez M. L.. Opinie te są jasne, kompletne, należycie umotywowane. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

I. w dniu 30 sierpnia 2016 roku w O., województwa (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. w kwocie 13 673,55 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z zawartych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i (...) na dane firmy (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

II. w dniu 21 października 2016 roku, w O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) z o.o. w kwocie 6 372,30 zł poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z warunków multimedialnej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) zawartej na dane firmy (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

III. w dniu 3 września 2016 roku, w O. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A w kwocie 11 756,16 zł, poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w firmy co do zamiaru wywiązania się z warunków umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...), (...) i (...) zawartych na dane firmy (...) z siedzibą w O. ul. (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

IV. w dniu 18 lipca 2016 roku w J., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika, co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank (...) S.A w kwocie 60 000,00 zł, przy podpisywaniu umowy pożyczki nr (...) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Przestępstwo oszustwa określone w art. 286 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym w przypadku oszustwa jest osiągnięcie korzyści majątkowej. Sprawca podejmując zachowanie, musi mieć wyobrażenie pożądanej dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Takie ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem wynikowym. Należy podkreślić, iż elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć w tym celu użyć określonego sposobu działania lub zaniechania. Nie można uznać za wypełnienie znamion strony podmiotowej oszustwa sytuacji, w której chociażby jeden z wymienionych wyżej elementów nie jest objęty świadomością sprawcy. Brak jest również realizacji znamion strony podmiotowej w przypadku, gdy sprawca chociażby jednego z wymienionych elementów nie obejmuje chęcią, lecz tylko nań się godzi. Oszustwo z punktu widzenia znamion strony podmiotowej może być, bowiem popełnione wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (kierunkowym - dolus coloratus), obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania sprawcy (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2007 r. III KK 362/06 LEX nr 296749, Prok.i Pr. 2007/10/8, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2007 r. V KK 384/06 LEX nr 299205).

Zgromadzony i ujawniony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że oskarżony D. S. (1) dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie ulega żadnym wątpliwości, że oskarżony udał się do siedziby banku (...), gdzie złożył wniosek kredytowy, a następnie podpisał umowę kredytową otrzymując kwotę 60 000 złotych. Oskarżony w czasie kiedy podpisywał umowę nie miał zamiaru wywiązania się z niej i dokonania spłaty rat pożyczki. Nadto D. S. (1) zamówił umowy na świadczenie usług telekomunikacyjnych w firmie (...), a następnie po dostarczeniu przez kuriera podpisał, otrzymując w ramach promocji telefony. Następnie w ten sam sposób D. S. (1) zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z firmą (...), którą następnie odebrał w salonie (...). Z kolei w dniu 21 października 2016 roku oskarżony udał się do salonu (...), gdzie zawarł kolejną multumowę na świadczenie

usług telekomunikacyjnych. Z zawartych umów, oskarżony już w czasie ich podpisywania nie zamierzał się wywiązać i zapłacić za zakupione telefony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że wina oskarżonego w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości, wobec czego Sąd za każdy z czynów wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się zasadami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. i uwzględnił całokształt okoliczności, zarówno łagodzących jak i obciążających mających wpływ na wymiar kary.

Skazując oskarżonego za każdy z czynów na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze stosunkowo wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw ze względu na rodzaj i charakter naruszonych dóbr, jakim w tym przypadku mienie, jak również dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd wziął natomiast pod uwagę fakt, że oskarżony jest osobą stosunkowo młodą jak również z fakt iż nie był on wcześniej karany za czyn z art. 286§1 kk.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego zarówno kary jednostkowe jak również kara łączna w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności spełnią swoje cele wychowawcze, zapobiegawcze jak też w zakresie społecznego oddziaływania. Z uwagi na dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, Sąd uznał, że oskarżony pomimo młodego wieku jest osobą na tyle zdemoralizowaną, że w jego wypadku jedynie kara pozbawienia wolności jest w stanie spełnić swoje cele. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że z uwagi na młody wiek oskarżonego, długotrwały pobyt w zakładzie karnym nie pozwoli na jego resocjalizację. Z tych też względów w ocenie Sądu jedynie kary jednostkowe w orzeczonych wymiarach, jak też kara łączna w wymiarze 1 roku jest karą adekwatną i na tyle dolegliwą, że pozwoli oskarżonemu zrozumieć nagannosc popełnionych czynów. Sąd miał również na uwadze, że kara ta pozwoli oskarżonemu również na zmianę dotychczasowego trybu życia i wpłynie na oskarżonego, tak by po opuszczeniu zakładu karnego rozpoczął on kolejny etap swojego życia, w którym nie wróci ponownie na drogę przestępstwa.

Jednocześnie z uwagi na fakt iż oskarżony był wcześniej karany na kary pozbawienia wolności nie spełniał on warunków na podstawie art. 69§1 kk do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności

Sąd zgodnie z art. 44 § 1 k.k. i art. 195 k.k. w orzekł przepadek dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, bowiem zabezpieczone dowody pochodziły z przestępstw dokonanych przez oskarżonego. Mając jednak na uwadze niską wartość zabezpieczonych dowodów rzeczowych, Sąd zarządził pozostawienie ich w aktach sprawy.

Orzekając w przedmiocie kary i środków karnych stosowanych wobec oskarżonego D. S. (1), Sąd nie orzekał obowiązku naprawienia szkody, mając na uwadze, że jak wynika z zeznań świadków częściowo były prowadzone postępowania windykacyjne i w części szkoda została naprawiona, co w sposób jednoznaczny nie wynika z akt sprawy. Należy także podkreślić, że brak orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w postępowaniu karnym, nie stoi na przeszkodzie, aby firmy będące pokrzywdzonymi w sprawie wystąpiły z roszczeniami w ramach postępowania cywilnego. Pokrzywdzeni prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy nie złożyli takiego wniosku zgodnie z art. 46§1 kk

Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, Sąd zwolnił go w całości od kosztów postępowania, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.